

ผลกระทบจากการปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19
กรณีศึกษา จังหวัดสงขลา

The Impact of the New Normal Community's Adaptation in the Situation of
COVID-19 Outbreak: A Case Study of Songkhla Province

ศาดานนท์ วัตตธรรม¹ อมรรัตน์ จิรันดร² วรพรรณ สุขใส³

Sadanon Wattatham, Amonrat Chirandon, Worawan Sooksai

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบจากการปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 ของจังหวัดสงขลา ในด้านเศรษฐกิจ สุขภาพ สังคมและสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีสารสนเทศ และการศึกษา โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจาก 400 กลุ่มตัวอย่าง ที่สุ่มจากจำนวนครัวเรือนทั้งหมดในพื้นที่อำเภอเมืองสงขลา อำเภอสทิงพระ และอำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า 1) ด้านเศรษฐกิจ ทำให้มีรายได้ การจับจ่ายใช้สอย และเงินออมลดลง ไม่มีการสร้างอาชีพใหม่ มีเพียงการสร้างทักษะใหม่ที่ใช้ในการทำงานในอนาคต และมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินของครัวเรือน 2) ด้านสุขภาพ ทำให้มีการปรับพฤติกรรมดูแลสุขภาพมากขึ้น และปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนด 3) ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ทำให้ลดการทำกิจกรรมร่วมกันในชุมชน ใช้สื่อสังคมออนไลน์ สมาชิกในครัวเรือนเรียนรู้ที่จะแบ่งปันและดูแลคนอื่นมากขึ้น 4) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารผ่านทางออนไลน์โดยการใช้อุปกรณ์สื่อสารด้วยตนเอง และ 5) ด้านการศึกษา ทำให้ต้องเรียนออนไลน์ มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การศึกษาเพิ่มขึ้น แต่ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

คำสำคัญ (Keywords) : ผลกระทบ; ชุมชนวิถีใหม่; โรคโควิด-19

Abstract

This objective of article was to study the impact of the new normal community's adaptation in the situation of COVID-19 outbreak: a case study of Songkhla Province in terms of economy, health, society and environment, information technology and education by using a questionnaire to collect data from 400 samples of households in the area of Muang Songkhla District, Sathing Phra District, and Khlong Hoi Khong District, Songkhla Province, and analyzing the data by mean and percentage. As results, 1) for an economic aspect, the income, spending, and savings were reduced. There was no new career creation. However, the new skills were needed for the future employment and household-money spending plans. 2) In terms of health, there were more adjustments of health care behaviors and compliance with the disease prevention measures regulated by the government. 3) For social and environmental

Received: 2022-12-24 Revised: 2023-01-03 Accepted: 2023-01-04

^{1 2 3} อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา Lecturer of Faculty of Humanities and Social Sciences, Songkhla Rajabhat University. E-mail: sadanon.wa@skru.ac.th

aspects, a reduction in community activities occurred but an increase of social media use appeared. Household members learned increasingly to share and take care of others. 4) For information technology, make people had an online access to news sources by self-communication devices use. 5) For educational aspect, it was necessary to study online. There was a spending increase of educational equipment. However, it saved the commute expenses.

Keywords: impact; new normal community; COVID-19 outbreak

บทนำ (Introduction)

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด-19 (COVID-19) เป็นไวรัสอุบัติใหม่ที่มีภาวะระบาดตั้งแต่เดือนธันวาคม 2562 ซึ่งพบผู้ป่วยครั้งแรกที่มณฑลหูเป่ย์ เมืองอู่ฮั่น สาธารณรัฐประชาชนจีน สามารถแพร่กระจายจากคนสู่คนผ่านทางไอ จาม สัมผัสโดยตรงกับสารคัดหลั่ง เช่น น้ำมูก น้ำลายของผู้ติดเชื้อ จะมีอาการหลายแบบตั้งแต่ติดเชื้อไม่มีอาการ อาการเล็กน้อยจะมีลักษณะคล้ายเป็นไข้หวัดธรรมดา อาการปานกลางจะมีลักษณะเป็นปอดอักเสบ และอาการรุนแรงมากจนอาจเสียชีวิต ซึ่งความเจ็บป่วยที่เกิดจากโรคโควิด-19 อาจเรียกว่าอยู่ในกลุ่มอาการทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง (Cennimo, 2020) และปัจจุบันยังไม่มีวัคซีนในการรักษาและโรคได้แพร่กระจายไปทั่วโลกอย่างรวดเร็ว และองค์การอนามัยโลก (WHO) ได้ประกาศให้โรคโควิด-19 เป็นภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ (Public Health Emergency of International Concern – PHEIC) โรคโควิด-19 แพร่ระบาดไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย (องค์การอนามัยโลก ประเทศไทย, 2563) ซึ่งสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 พบว่า มีผู้ป่วยทั่วโลก รวมทั้งหมด 218 ประเทศ มีจำนวน 81,193,597 ราย เสียชีวิต จำนวน 1,773,080 ราย โดยประเทศที่มีจำนวนผู้ป่วยมากที่สุด คือ สหรัฐอเมริกา มีจำนวน 6,967,420 ราย ในขณะที่ประเทศไทยผู้ป่วยยืนยันสะสมอยู่ที่จำนวน 6,285 ราย และเสียชีวิตรวมทั้งหมด จำนวน 60 ราย ข้อมูล ณ วันที่ 28 ธันวาคม 2563 (กระทรวงสาธารณสุข, 2563) สำหรับมาตรการในการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคโควิด-19 ของประเทศไทยที่ผ่านมานั้น รัฐบาลได้ประกาศให้โรคโควิด-19 เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563 ต่อมาในวันที่ 25 มีนาคม 2563 นายกรัฐมนตรีได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และวันที่ 26 มีนาคม 2563 ได้ประกาศข้อกำหนด ตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 1) โดยได้ออกข้อกำหนดและข้อปฏิบัติแก่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินให้ยุติลงได้โดยเร็ว และป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ร้ายแรงมากขึ้น ต่อมาได้มีมาตรการตามพระราชกำหนดการบริหาร ราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับด้านสาธารณสุข โดยกำหนดให้สถานที่ที่ยังเปิดให้บริการและกิจกรรมบางประเภทมีมาตรการเข้มงวดในการตรวจบุคคลเข้าออกสถานที่ รวมมาตรการในการดูแลตนเองของประชาชนคือ สวมหน้ากากอนามัยทุกครั้ง ล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์หรือ น้ำยาฆ่าเชื้อโรค และทำการเว้นระยะห่างสังคม (กระทรวงสาธารณสุข, 2563)

ภายหลังจากการเข้มงวดที่ผ่านมา ส่งผลทำให้สถานการณ์เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น ทำให้รัฐบาลได้ผ่อนคลายมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนเกิดความเดือดร้อน แต่ยังคงมาตรการการดูแลตนเองเอาไว้ เช่น มาตรการห้ามการเดินทางหากจำเป็นต้องเดินทางอาจไม่สะดวกและต้องเป็นไปตามมาตรการที่กำหนด เพื่อรักษามาตรฐานทั้งหมดนี้ ส่งผลให้เกิดการปรับตัวและเกิดการดำเนินชีวิตในรูปแบบใหม่ที่เราเรียกว่าวิถีชีวิตใหม่

หรือ New Normal Lifestyle เป็นการดำเนินชีวิตแบบใหม่ที่เกิดขึ้นเพราะได้รับผลกระทบจากสิ่งหนึ่งส่งผลให้รูปแบบการดำเนินชีวิตต้องเปลี่ยนไปจากเดิม โดย คำว่าชีวิตวิถีใหม่ ที่เกิดขึ้นมีผลทั้งด้านสุขภาพ เศรษฐกิจ และเรื่องอื่น ๆ ที่เราต้องเรียนรู้ใหม่ แต่ในด้านที่สำคัญอย่างมาก คือ ด้านการดำเนินชีวิตเพื่อให้ห่างไกลโรคโควิด-19 เช่น การสวมหน้ากากอนามัย การตั้งจุดคัดกรองตามจุดต่าง ๆ การใช้หรือการพกเจลแอลกอฮอล์ หรือการเว้นระยะห่าง หรือ “Social distancing” เป็นต้น (Centers for Disease Control and Prevention, 2020, และโรงพยาบาลเพชรเวช, 2563)

จังหวัดสงขลา เป็นส่วนราชการส่วนภูมิภาค ที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคทางภาคใต้ของประเทศไทย และเป็นจังหวัดชายแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซีย รวมทั้งเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและเมืองหลักที่สำคัญทางภาคใต้ตอนล่าง ในสถานการณ์โรคโควิด-19 ที่เกิดขึ้นนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลาได้มีคำสั่งให้ทุกหน่วยงาน และพร้อมแต่งตั้งคณะกรรมการ และเจ้าหน้าที่ ให้ปฏิบัติตามประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ดำเนินมาตรการเร่งด่วนในการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ซึ่งเรื่องที่สำคัญ ได้แก่ การสั่งปิดการเดินทางข้ามจังหวัด สั่งปิดสถานที่เป็นการชั่วคราว สั่งห้ามประชาชนห้ามออกจากเคหะสถานตามเวลาที่กำหนด ให้ปฏิบัติตามมาตรการเร่งด่วนเพื่อควบคุมการแพร่ระบาด (กองยุทธศาสตร์จังหวัดสงขลา, 2563)

จากข้อมูลข้างต้น หน่วยงานภาครัฐมีบทบาทสำคัญในการกำหนดมาตรการเพื่อควบคุมสถานการณ์ที่เกิดขึ้นภายใต้ระเบียบข้อกฎหมายที่ถูกกำหนดขึ้นและมีผลบังคับใช้จากส่วนกลาง แต่จากปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของผลกระทบจากการปรับตัวของประชาชนที่ยังคงขาดความเข้าใจ ความใส่ใจ และให้ความจริงจังกับระเบียบและข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นจากรัฐบาล สาเหตุสำคัญอาจเกิดจากข้อปฏิบัติงานเหล่านั้นไม่เป็นไปตามแนวการปรับใช้ชีวิตวิถีใหม่อย่างแท้จริง หรือประชาชนไม่ได้มีส่วนสำคัญในการร่วมกำหนดแนวทางดังกล่าว จึงกลายเป็นสิ่งสำคัญที่หน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะหน่วยงานในพื้นที่ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่สำคัญในการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในพื้นที่ที่จะต้องเข้ามาแก้ไขหรือหาแนวทางในการบริหารจัดการเรื่องเหล่านี้ให้เป็นไปตามแนวทางที่เหมาะสม ทำให้คณะผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงผลกระทบจากการปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 กรณีศึกษา จังหวัดสงขลา เพื่อนำไปสู่การหาแนวทางมาตรการป้องกันในพื้นที่ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

เพื่อศึกษาผลกระทบจากการปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 ของจังหวัดสงขลา ในด้านเศรษฐกิจ สุขภาพ สังคมและสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีสารสนเทศ และการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ คือ การศึกษาผลกระทบจากการปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 ของจังหวัดสงขลา ในด้านเศรษฐกิจ สุขภาพ สังคมและสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีสารสนเทศ และการศึกษา

1.2 ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มประชาชนในพื้นที่จังหวัดสงขลา ในการให้ข้อมูลด้วยการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบจากการปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 โดยกำหนดพื้นที่เป็น 3 ขนาด คือ อำเภอขนาดใหญ่ อำเภอขนาดกลาง และอำเภอขนาดเล็ก โดยเลือกประชากรแบบเฉพาะเจาะจงในเขตอำเภอเมืองสงขลา อำเภอสทิงพระ และอำเภอคลองหอยโข่ง ซึ่งในปี พ.ศ. 2562 ประชากรในพื้นที่ดังกล่าว มีจำนวนทั้งสิ้น 1,435,968 คน (สำนักงานสถิติจังหวัดสงขลา, 2559)

สำหรับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้สุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองสงขลา อำเภอสทิงพระ และอำเภอคลองหอยโข่ง โดยใช้วิธีการคำนวณของ Yamane (1973) และได้กำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมให้เกิดระหว่างค่าจริงกับค่าประมาณร้อยละ 5 หรือระดับ 0.05 ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการวิจัย คือ 400 กลุ่มตัวอย่าง (คน) จากนั้น ได้ใช้วิธีเก็บข้อมูลแบบการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มหรือพื้นที่ (Cluster or Area Sampling) โดยกำหนดอัตราส่วนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ครัวเรือน ตามขนาดของพื้นที่ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างครัวเรือนที่ใช้ในการวิจัยของจังหวัดสงขลา

ชื่ออำเภอ	ชื่อตำบล	เขต	จำนวนครัวเรือนทั้งหมด (หลัง)	จำนวนครัวเรือนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (หลัง)
1. เมืองสงขลา	1. เขารูปช้าง	ในเขตเทศบาล	20,431	275
	2. เกาะยอ	นอกเขตเทศบาล	2,026	27
2. สทิงพระ	3. สทิงพระ	ในเขตเทศบาล	1,275	17
	4. ท่าหิน	นอกเขตเทศบาล	1,199	16
3. คลองหอยโข่ง	5. โคกม่วง	ในเขตเทศบาล	2,732	37
	6. คลองหลา	นอกเขตเทศบาล	2,084	28
จำนวนครัวเรือนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง			29,747	400

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดสงขลา (2559)

1.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

งานวิจัยครั้งนี้ ศึกษาในพื้นที่ 3 อำเภอของจังหวัดสงขลา ได้แก่ อำเภอเมืองสงขลา อำเภอสทิงพระ และอำเภอคลองหอยโข่ง

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

งานวิจัยครั้งนี้ ใช้ระยะเวลา 6 เดือน ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2563 - พฤษภาคม 2564

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยการใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบจากการปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 ของจังหวัดสงขลา ในด้านเศรษฐกิจ สุขภาพ สังคมและสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านการศึกษา โดยได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้ไปรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เลขที่ไปรับรอง HE-138-2563

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยจะมีหนังสือแนะนำตัวแนบสำเนาไปพร้อมกับแบบสอบถาม และลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลแบบสอบถาม แล้วรับแบบสอบถามกลับเพื่อนำมาตรวจสอบหาความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ จากนั้นบันทึกคำตอบที่ได้เพื่อประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการภายหลังจากที่ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืน ผู้วิจัยจะตรวจสอบความเรียบร้อยของข้อมูล ทำการบันทึกรหัสแบบสอบถามตามที่กำหนด และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยค่าเฉลี่ย (mean) และค่าร้อยละ (percentage)

ผลการวิจัย (Research Results)

ผลการวิจัย เกี่ยวกับ ผลกระทบจากการปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 ของจังหวัดสงขลา ในด้านเศรษฐกิจ สุขภาพ สังคมและสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีสารสนเทศ และการศึกษา สามารถนำเสนอในรูปแบบของจำนวนและร้อยละ ดังตารางที่ 2 - 6 ดังนี้

1. ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ผลกระทบด้านรายได้ ค่าใช้จ่าย ภาระหนี้สิน การออม และสถานการณ์ถูกเลิกจ้าง โดยแสดงในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผลกระทบด้านเศรษฐกิจด้านรายได้ ค่าใช้จ่าย ภาระหนี้สิน และการออมของครัวเรือนในการระบาดครั้งแรกและในปัจจุบัน

สถานภาพ	ผลกระทบระยะระบาดครั้งแรก (ก่อน 3 พ.ค. 2563)						ผลกระทบในปัจจุบันเมื่อเทียบกับ ระยะระบาดครั้งแรก					
	เพิ่มขึ้น		ลดลง		ไม่มีผลกระทบ		เพิ่มขึ้น		ลดลง		ไม่มีผลกระทบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. รายได้	21	5.25	223	55.75	156	39.00	28	7.00	219	54.75	136	34.00
2. การจับจ่ายใช้สอย	75	18.75	164	41.00	151	37.75	76	19.00	174	43.50	122	30.50
3. ภาระหนี้สินในระบบ	87	21.75	44	11.00	230	57.50	90	22.50	57	14.25	202	50.50
4. ภาระหนี้สินนอกระบบ	36	9.00	39	9.50	273	68.25	43	10.75	50	12.50	242	60.50
5. เงินออม	14	3.50	209	52.25	135	33.75	29	7.25	203	50.75	115	28.75

จากตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผลกระทบด้านเศรษฐกิจด้านรายได้ ค่าใช้จ่าย ภาระหนี้สิน และการออมของครัวเรือนในการระบาดครั้งแรกและในปัจจุบัน จากกลุ่มตัวอย่าง 400 ครัวเรือน ในจังหวัดสงขลา พบว่า ผลกระทบระยะระบาดครั้งแรกในเรื่องของรายได้ลดลง จำนวน 223 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 55.75 ขณะที่ผลกระทบในปัจจุบันเมื่อเทียบกับระยะระบาดครั้งแรกมีรายได้ลดลงเช่นเดียวกัน จำนวน 219 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 54.75 ผลกระทบระยะระบาดครั้งแรกในเรื่องการใช้จ่ายใช้สอยเพื่อการอุปโภคบริโภคสินค้าต่าง ๆ ลดลง ขณะที่ผลกระทบในปัจจุบันเมื่อเทียบกับระยะระบาดครั้งแรกมีการใช้จ่ายใช้สอยเพื่อการอุปโภคบริโภคสินค้าต่าง ๆ ลดลงเช่นเดียวกัน ผลกระทบระยะระบาดครั้งแรกไม่มีผลกระทบในเรื่องภาระหนี้สินในระบบ และปัจจุบันเมื่อเทียบกับระยะระบาดครั้งแรกก็ไม่มีผลกระทบเช่นเดียวกัน ผลกระทบระยะระบาดครั้งแรกไม่มีผลกระทบในเรื่องภาระหนี้สินนอกระบบ และปัจจุบันเมื่อเทียบกับระยะระบาดครั้งแรกก็พบว่ามีผลกระทบลดลง และผลกระทบระยะระบาดครั้งแรกในเรื่องของเงินออมลดลง ขณะที่ผลกระทบในปัจจุบันเมื่อเทียบกับระยะระบาดครั้งแรกมีเงินออมลดลงเช่นเดียวกัน

2. ผลกระทบด้านสุขภาพ

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านสุขภาพ ประกอบด้วย ผลกระทบด้านการป้องกันการติดเชื้อและดูแลสุขภาพ และความวิตกกังวล/ความเครียดของสมาชิก โดยแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของการป้องกันการติดเชื้อและดูแลสุขภาพและความวิตกกังวล/ความเครียดของสมาชิกในครัวเรือนเมื่อเปรียบเทียบกับภาวะปกติ

ผลกระทบทางสุขภาพ	เพิ่มขึ้น		ลดลง		ไม่มีผลกระทบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้สมาชิกในครัวเรือนของท่านมีการป้องกันการติดเชื้อและดูแลสุขภาพ	364	91.00	8	2.00	28	7.00
2. การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ก่อให้เกิดผลกระทบทำให้สมาชิกในครัวเรือนของท่านมีความเครียด/วิตกกังวล	291	72.75	94	23.50	15	3.75

จากตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของการป้องกันการติดเชื้อและดูแลสุขภาพและความวิตกกังวล/ความเครียดของสมาชิกในครัวเรือนเมื่อเปรียบเทียบกับภาวะปกติ จากกลุ่มตัวอย่าง 400 ครัวเรือนในจังหวัดสงขลา พบว่า การวิเคราะห์ผลกระทบด้านสุขภาพ ประกอบด้วย ผลกระทบด้านการป้องกันการติดเชื้อและดูแลสุขภาพ และความวิตกกังวล/ความเครียดของสมาชิก พบว่า การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้สมาชิกในครัวเรือนมีการป้องกันการติดเชื้อและดูแลสุขภาพเพิ่มขึ้น และการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ก่อให้เกิดผลกระทบทำให้สมาชิกในครัวเรือนมีความเครียด/วิตกกังวลเพิ่มขึ้นเช่นกัน

3. ผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ผลกระทบความสัมพันธ์กับสมาชิกในครัวเรือน และผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของสมาชิกในครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อม

ผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อม	บ่อย		บางครั้ง		ไม่มีผลกระทบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การทะเลาะเบาะแว้งในครอบครัว	2	0.50	72	18.00	324	81.00
2. ความรุนแรงในครอบครัว	2	0.50	16	4.00	380	95.00

ผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อม	บ่อย		บางครั้ง		ไม่มีผลกระทบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. การถูกล้อเลียน/ทำให้อับอาย/ถูกรังเกียจจากผู้อื่น	0	0.00	15	3.75	370	92.5
4. วิตกกังวลในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	8	2.00	124	31.00	249	62.25
5. วิตกกังวลในการไปเกี่ยวข้องกับบุคคลรอบข้าง	20	5.00	129	32.25	230	57.50
6. การทำกิจกรรมร่วมกันของสมาชิกในครัวเรือน	11	2.75	158	39.50	210	52.50
7. การเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน เช่น งานบุญประเพณี	32	8.00	214	53.50	134	33.50
8. การพบปะกับเพื่อนบ้าน/คนในชุมชน (ทั่วไป)	32	8.00	229	57.25	119	29.75
9. การทำกิจกรรมสังสรรค์	26	6.50	211	52.75	142	35.50
10. อื่น ๆ	1	0.25	6	1.50	0	0.00

จากตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของสมาชิกในครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อมจากกลุ่มตัวอย่าง 400 ครัวเรือนในจังหวัดสงขลา พบว่า ผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่ พบว่า เรื่องการทะเลาะเบาะแว้งในครอบครัว เรื่องความรุนแรงในครอบครัว เรื่องการถูกล้อเลียน/ทำให้อับอาย/ถูกรังเกียจจากผู้อื่น เรื่องวิตกกังวลในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เรื่องวิตกกังวลในการไปเกี่ยวข้องกับบุคคลรอบข้าง และเรื่องการทำกิจกรรมร่วมกันของสมาชิกในครัวเรือน ไม่มีผลกระทบเกิดขึ้น ส่วนเรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน เรื่องการพบปะกับเพื่อนบ้าน/คนในชุมชน (ทั่วไป) และเรื่องการทำกิจกรรมสังสรรค์ มีผลกระทบเกิดขึ้นบางครั้ง

4. ผลกระทบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านเทคโนโลยี ประกอบด้วย การเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีของสมาชิกในครัวเรือน โดยแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีของสมาชิกในครัวเรือนเมื่อเทียบกับสภาวะปกติ

ผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยี	มากขึ้น		เท่าเดิม		น้อยลง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เกิดการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ	176	44.00	195	48.75	13	3.25
2. ปัญหาสุขภาพกายจากการใช้อุปกรณ์สื่อสาร (เช่น ปวดตา นิ้วล็อก ฯลฯ)	78	19.50	272	68.00	27	6.75
3. เสี่ยงต่อการรับข้อมูลข่าวสารเท็จจากสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ	117	29.25	231	57.75	23	5.75
4. ปัญหาสุขภาพจิตจากการวิตกกังวลเมื่อรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ	108	27.00	237	59.25	21	5.25
5. อื่น ๆ	0	0.00	11	2.75	3	0.75

จากตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีของสมาชิกในครัวเรือนเมื่อเทียบกับสถานะปกติ จากกลุ่มตัวอย่าง 400 ครัวเรือนในจังหวัดสงขลา พบว่า ผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีส่วนใหญ่ พบว่า เกิดการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ มีปัญหาสุขภาพกายจากการใช้อุปกรณ์สื่อสาร (เช่น ปวดตา นิ้วล็อก ฯลฯ) เสี่ยงต่อการรับข้อมูลข่าวสารเท็จจากสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ และปัญหาสุขภาพจิตจากการวิตกกังวลเมื่อรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ มีจำนวนเท่าเดิม

5. ผลกระทบด้านการศึกษา

การวิเคราะห์ผลกระทบด้านการศึกษา (ถามเฉพาะครัวเรือนที่มีสมาชิกคนใดคนหนึ่งกำลังศึกษา) การเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีของสมาชิกในครัวเรือน โดยแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผลกระทบด้านการศึกษาเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของสมาชิกในครัวเรือนเมื่อเทียบกับสถานะปกติ

ผลกระทบด้านการศึกษา	มากขึ้น		ไม่มีผลกระทบ		น้อยลง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. นักเรียน/นักศึกษาต้องเรียนออนไลน์	151	37.75	121	30.25	1	0.25
2. ผู้ปกครองต้องหยุดงานเพื่อดูแลบุตรหลานที่หยุดเรียน	73	18.25	194	48.50	3	0.75
3. ผู้ปกครองต้องซื้ออุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีเพิ่ม	105	26.25	149	37.25	6	1.50
4. ผู้ปกครองมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาเพิ่ม เช่น ค่าอินเทอร์เน็ตรายเดือน	116	29.00	141	35.25	3	0.75
5. เด็กมีพฤติกรรมติดสื่อ/เกม/มือถือ	111	27.75	143	35.75	5	1.25
6. เด็กเรียนไม่ทันเพื่อน	91	22.75	165	41.25	3	0.75
7. เด็กต้องเรียนชดเชย	98	24.50	158	39.50	2	0.50

จากตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผลกระทบด้านการศึกษาเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของสมาชิกในครัวเรือนเมื่อเทียบกับสถานะปกติ จากกลุ่มตัวอย่าง 400 ครัวเรือนในจังหวัดสงขลา พบว่า การวิเคราะห์ผลกระทบด้านการศึกษาการเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีของสมาชิกในครัวเรือน พบว่า นักเรียน/นักศึกษาต้องเรียนออนไลน์ มีผลกระทบมากขึ้น ส่วนผู้ปกครองต้องหยุดงานเพื่อดูแลบุตรหลานที่หยุดเรียน ผู้ปกครองต้องซื้ออุปกรณ์ด้านเทคโนโลยี ผู้ปกครองมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาเพิ่ม เช่น ค่าอินเทอร์เน็ตรายเดือนเด็กมีพฤติกรรมติดสื่อ/เกม/มือถือ เด็กเรียนไม่ทันเพื่อน และเด็กต้องเรียนชดเชย มีผลกระทบเท่าเดิม

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้มีการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ ประชาชนในจังหวัดได้รับผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เนื่องจากว่า ประชาชนเพียงบางส่วนที่ได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะกลุ่มลูกจ้างแรงงาน ในขณะที่กลุ่มที่ทำการเกษตร หรืออาชีพธุรกิจส่วนตัว ยังไม่ได้รับผลกระทบมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดิ์ดา ศิริภัทรโสภณ (2563: 26) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง โรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ (COVID-19): ผลกระทบต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยและกลยุทธ์ในการฟื้นฟูกิจการ เนื่องจากธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เป็นธุรกิจที่มีสภาพคล่องไม่เพียงพอในการหล่อเลี้ยงพนักงานและธุรกิจได้ และบางกลุ่มอาจต้องเผชิญปัญหา การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและความช่วยเหลือจากภาครัฐได้ยาก ก็ต้องเลิกกิจการและหายไปจากวงจรธุรกิจ จึงต้องปรับตัวเข้าสู่วิถีการทำธุรกิจใหม่ และต้องมองหาช่องทางหรือรูปแบบของธุรกิจใหม่ ๆ เพื่อที่จะให้ผู้ประกอบการที่สามารถปรับตัวได้อย่างรวดเร็ว และให้ระบบเศรษฐกิจของไทยดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืนในที่สุด แต่ทั้งนี้ ประชาชนก็ยังได้รับผลกระทบในเรื่องเดียวกัน คือ การอุปโภคบริโภคลดลง เงินออมลดลง ยังไม่มีรายได้ใหม่ ๆ ส่งผลทำให้เกิดการปรับตัวในการวางแผนใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น และการออมเงินสำรองไว้ใช้จ่าย ในภาวะฉุกเฉิน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ad addic (2020) ที่กล่าวถึง New Normal ด้านการเลือกซื้อ สินค้าหรือการบริการไว้ประการหนึ่งว่า ผู้บริโภคจะเลือกซื้อสิ่งของที่จำเป็นมากขึ้น เพื่อเป็นหลักประกันว่า ทรัพยากรที่มีอยู่จะถูกใช้ตอบสนองพื้นฐานของการมีชีวิตอยู่ได้ และยังสร้างความปลอดภัยด้านปัจจัยขั้น พื้นฐานของมนุษย์

ด้านสุขภาพ ประชาชนในจังหวัดได้รับผลกระทบทั้งทางด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต ทั้งนี้ เนื่องจากว่า ต้องมีการปรับตัวในการดูแลสุขภาพอยู่เป็นประจำ ทำความสะอาดร่างกายอยู่เสมอ งดเว้นการทำ กิจกรรมทางสังคม ปฏิบัติตามมาตรการในการเข้าออกอาคารสถานที่ต่าง ๆ ส่วนทางด้านสุขภาพจิตนั้น ส่วน ใหญ่จะเป็นความกังวลว่าสุขภาพไม่แข็งแรงพอที่จะสู้กับโรค ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายสมร เฉลยกิตติ และคณะ (2563: 256) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบโรคระบาด COVID-19: การจัดการเรียนการสอน ทางกายภาพ พบว่า โรคโควิด-19 เป็นโรคระบาดร้ายแรง จากการแพร่ระบาดที่กระจายไปในหลาย ประเทศทั่วโลกแล้วนั้น สถานศึกษาดำเนินการป้องกันโรคตามมาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุขอย่าง คร่งครัด หนึ่งในวิธีการรับมือกับการระบาดคือ Social distancing หรือการเพิ่มระยะห่างระหว่างกันในสังคม เพื่อป้องกันการระบาดจากคนสู่คน นอกจากนี้ ยังเกิดผลกระทบเชิงบวก คือ ทำให้ประชาชนหันมาใส่ใจ สุขภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เนตรทราย นิสสัยสุข (2556: จ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบจากการพัฒนาอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด ระยอง กรณีศึกษา ชุมชนตำบลมาบยางพร อำเภอ ปลวกแดง จังหวัดระยอง ส่วนผลกระทบในเชิงบวกนั้น คือ ชุมชนมีการจัดการระบบสาธารณสุขของชุมชนเป็น อย่างดีสนใจในเรื่องความเป็นอยู่ประชากรผู้สูงอายุ และสุขภาพของชาวบ้านในชุมชนมากยิ่งขึ้น

ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ประชาชนในจังหวัดได้รับผลกระทบในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เนื่องจากว่า สถานการณ์ที่เกิดขึ้น ส่งผลทำให้ความสัมพันธ์กันในครอบครัวเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีการทะเลาะเบาะแว้ง ความวิตกกังวลในความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน เกิดการปรับตัว มีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการเข้า หากันมากขึ้น อาจจะมีการวิตกกังวลอยู่บ้าง ในเรื่องของการเข้าสังคม และการทำกิจกรรมในชุมชน ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ Roy ในปี ค.ศ. 2009 (Nurseslabs, 2021) ที่กล่าวถึง 4 ระดับการปรับตัวที่มีการ ผสมผสานกันได้ดี (Four Adaptive Modes) หมายถึง ระดับของการปรับตัวที่โครงสร้างและหน้าที่ของ ร่างกาย สามารถทำงาน ประสานกันได้อย่างเหมาะสม ตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ เช่น สามารถทำ กิจกรรมต่าง ๆ ได้ตามปกติ สามารถตอบสนองความต้องการของร่างกายได้ เมื่อมีเหตุการณ์ใดเข้ามาสามารถ ยอมรับได้ บุคคลมีความมั่นคงในด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม สามารถแสดงบทบาทของตนเองได้อย่าง เหมาะสม มีปฏิสัมพันธ์

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ประชาชนในจังหวัดสงขลาเกิดการปรับตัวเข้ากับการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากว่า การเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารออนไลน์เพิ่มมากขึ้น จากเดิม ที่เข้าถึงเพียงสื่อประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย รถแห่ หอกระจายข่าวในชุมชน เกิดการปรับตัว การเรียนรู้

วิธีการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ และการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้เกิดการรู้เท่าทันในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปรีชญนันท์ นิลสุข (2551: 38-39) กล่าวว่า การจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการดำรงชีวิตได้เป็นอย่างมาก เทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามาเสริมปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตได้เป็นอย่างดี ทำให้การสร้างที่พักอาศัยมีคุณภาพมาตรฐาน สามารถผลิตสินค้าและให้บริการต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์มากขึ้น อีกทั้ง ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Ad addic (2020) ที่กล่าวถึงการปรับตัวเรื่องการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศว่า ประชาชนจะให้ความสนใจเกี่ยวกับข่าวสารบ้านเมืองมากขึ้นกว่าเดิมมาก ไม่ว่าเรื่อง การเมือง เศรษฐกิจ อาชญากรรม ไปจนถึงเรื่องส่วนบุคคลของผู้มีชื่อเสียง ล้วนแต่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้คนทั่วไป

ด้านการศึกษา ประชาชนในจังหวัดได้รับผลกระทบค่อนข้างมากทั้งในส่วนของลูกหลานในฐานะนักเรียน/นักศึกษา และผู้ปกครอง ทั้งนี้ เนื่องจาก นักเรียน/นักศึกษาต้องเรียนหนังสือแบบออนไลน์ ส่วนผู้ปกครองต้องหยุดงานเพื่อคอยดูแลการเรียนการสอนของลูกที่บ้าน และต้องคอยให้ความช่วยเหลือเนื่องจากลูกหลานอาจเรียนรู้ไม่ทัน หรือไม่เข้าใจและต้องใช้อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยี รวมทั้งมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาเพิ่มมากขึ้น เช่น ค่าอินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายสมร เฉลยกิตติ และคณะ (2563: 256) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบโรคระบาด COVID-19: การจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาล พบว่า โรคโควิด-19 เป็นโรคระบาดร้ายแรง จากการแพร่ระบาดที่กระจายไปในหลายประเทศทั่วโลกแล้วนั้น สถานศึกษาดำเนินการป้องกันโรคตามมาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุขอย่างเคร่งครัด หนึ่งในวิธีการรับมือกับการระบาดคือ Social distancing หรือการเพิ่มระยะห่างระหว่างกันในสังคม เพื่อป้องกันการระบาดจากคนสู่คน ซึ่งมาตรการ Social distancing นี้ ทำให้มีการนำ ระบบการเรียนการสอนออนไลน์เข้ามาปรับใช้ มีการจัดการเรียนการสอนและการเตรียมสอนแบบ work from home เพื่อดำเนินการเรียนการสอนต่อไปอย่างต่อเนื่องภายใต้วิกฤติโรคระบาดนี้

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (Research Knowledge)

การวิจัยครั้งนี้ ทำให้เกิดองค์ความรู้เกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการปรับตัวของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการดำเนินชีวิตในมิติต่าง ๆ จนทำให้เห็นถึงข้อมูลจริงที่เกิดขึ้น และสามารถนำไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ในการจัดการ ช่วยเหลือ หรือแก้ไขปัญหา เช่น การส่งเสริมอาชีพใหม่ ๆ ของชุมชน การสร้างมาตรการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน การสนับสนุนหรือช่วยเหลืออุปกรณ์การเรียนแก่นักเรียน นักศึกษา รวมทั้งการสร้างระบบแอปพลิเคชันเพื่อการสื่อสารของคนในสังคม

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 หน่วยงานในระดับประเทศหรือในระดับจังหวัด ควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดแนวทาง หรือมาตรการในป้องกัน ฝ้าระวัง และเยียวยา ประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่ทั้งในเรื่องเศรษฐกิจ สุขภาพ สังคมและสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการศึกษา

1.2 หน่วยงานในระดับพื้นที่ ควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการทำงานระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และสถาบันการศึกษา เพื่อให้เกิดการปรับตัว และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปยังวิถีปฏิบัติใหม่ ๆ ร่วมกัน

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาบทบาทการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน เพื่อสร้างรูปแบบของในลักษณะของเครือข่ายการทำงานในการบริหารจัดการปัญหาในระยะยาว

2.2 ควรศึกษาผลกระทบและการปรับตัวเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรง เช่น กลุ่มแรงงาน กลุ่มสาธารณสุข กลุ่มนักเรียนนักศึกษา เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อที่แท้จริง และการหาแนวทางช่วยเหลือได้ตรงกับความต้องการของแต่ละกลุ่ม

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงสาธารณสุข. (2563). รายงานสถานการณ์ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/situation261200963.pdf>. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2564.
- กองยุทธศาสตร์จังหวัดสงขลา. (2563). แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา พ.ศ.2561-2565 ฉบับทบทวน พ.ศ. 2564. สงขลา: เอกสารสำเนา.
- เนตรทราย นิสสัยสุข. (2556). ผลกระทบจากการพัฒนาอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ดระยอง กรณีศึกษา ชุมชนตำบลมาบยางพร อำเภอลวกแดง จังหวัดระยอง. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2551). การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ : เครื่องมือการพัฒนาประเทศไทย. วารสารวิทยบริการ. 19(3): 34-46.
- โรงพยาบาลเพชรเวช. (2563). New Normal กับการดูแลสุขภาพ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.petcharavejhospital.com/th/Article/New_Normal_health. สืบค้นเมื่อ 24 กันยายน 2563.
- ศักดิ์ดา ศิริภัทรโสภณ. (2563). โรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ (COVID-19): ผลกระทบต่อวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมของไทยและกลยุทธ์ในการฟื้นฟูกิจการ. วารสารสมาคมนักวิจัย. 25(2): 10-30.
- สายสมร เฉลยกิตติ จินตนา อาจสันเทียะ และมักเดลานา สุภาพร ดาวดี. (2563). ผลกระทบโรคระบาด COVID-19: การจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาล. วารสารวิจัยสุขภาพและการพยาบาล. 2(36): 255-262.
- สำนักงานสถิติจังหวัดสงขลา. (2559). จำนวนประชากรในจังหวัดสงขลา. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://songkhla.nso.go.th/> สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2559.
- องค์การอนามัยโลกแห่งประเทศไทย. (2563). โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) รายงานสถานการณ์ โดยองค์การอนามัยโลก (WHO) ประจำประเทศไทย. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: https://www.who.int/docs/default-source/searo/thailand/20200306-tha-sitrep-15-covid19-finalth.pdf?sfvrsn=5f11f10a_0. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2564.
- Ad Addic. (2020). Complete! 60 New Normal Theories That Will Occur All Divided into 10 Types from the Collection of Ad Addict. [Online]. Available: <https://www.adaddictth.com/Knowledge/60-New-Normal-Covid>. Retrieved on January, 24 2021.
- Cennimo, D. J. (2020). What Is COVID-19. [Online]. Available: <https://www.medscape.com/answers/2500114-197401/what-is-covid-19>. Retrieved on September, 25, 2020.

Centers for Disease Control and Prevention. (2020). **How COVID-19 Spreads**. [Online]. Available: <https://www.cdc.gov/coronavirus/2019-ncov/how-covidspreads.htm>. Retrieved on September, 25 2020.

Nurseslabs. (2021). **Sister Callista Roy: Adaptation Model of Nursing**. [Online]. Available: <https://nurseslabs.com/sister-callista-roys-adaptationmodel/#adaptation> Retrieved on April, 15 2021.

Yamane, T. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis**. (3rd Ed). New York: Harper and Row.